

Když pohlédl jsem na ni,
roztřásl jsem se v dlaních.
Rozechvěla ses taky?
Pojď, kašlem na rozpaky!
Jsem tu přitom zasněn,
lehne si vedle sebe nahý, zhasnem.
Nebo necháme rozsvíceno.
Už je to stejně jedno, je totiž ráno!

Tvoje vůně, tvoje plet
rozléhá se a rozpíná.
Drahá má, jen klidně seď,
valící se lásky lavina.

Tvoje vůně, tvoje plet
rozléhá se a rozpíná.
Drahá má, jen klidně seď,
valící se lásky lavina.

Tvoje ústa, tvoje rty,
naše duše našly se.
Prošly lesy i samoty,
indicie v nápisech.
Plná polní třetí roty,
bude bránit vesmír náš
bez klíče a bez jediný noty.
Zkrátka nic už nehledáš.

Tvoje vůně, tvoje plet
rozléhá se a rozpíná.
Drahá má, jen klidně seď,
valící se lásky lavina.

Tvoje vůně, tvoje plet
rozléhá se a rozpíná.
Drahá má, jen klidně seď,
valící se lásky lavina.

Chybí mi tvý ruce, chybí mi tvý vlasy.
Chybí mi tvůj úsměv, chybí po ránu hlasy
z vedlejšího pokoje, když musíš vstávat,
z vedlejšího pokoje - a jít vydělávat.

Tvoje vůně, tvoje plet
rozléhá se a rozpíná.
Drahá má, jen klidně seď,
valící se lásky lavina.

Tvoje vůně, tvoje plet
rozléhá se a rozpíná.
Drahá má, jen klidně seď,
valící se lásky lavina.

(Valící se lásky lavina)
(Valící se lásky lavina)